

Bożena i Janusz Włodarczykowie - małżeństwo architektów, które swoje życie zawodowe jak i prywatne związało z Tychami. Ich wspólne realizacje budynków oświaty trwale wpisały się w obraz miast województwa śląskiego.

Janusz Włodarczyk (1932-2015) urodził się w Warszawie. W 1958 roku ukończył studia architektoniczne na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej broniąc dyplom wykonany pod kierunkiem profesora Gerarda Ciołka i w tym samym - rozpoczął pracę w dziale planowania zieleni w warszawskim biurze projektowym Miastoprojekt, aż do przeprowadzki do nowobudowanego miasta Tychy w 1959 roku, gdzie do roku 1989 był pracownikiem Miastoprojektu "Nowe Tychy". Od 1990 roku prowadził autorską pracownię projektową. Równolegle z działalnością zawodową w biurach projektowych, Janusz Włodarczyk poświęcił się dydaktyce oraz pracy badawczej. W latach 1977-1981 był wykładowcą w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, od roku 1989 do 2009 związany był z Wydziałem Architektury Politechniki Białostockiej. Nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Zarządzania i Nauk Społecznych w Tychach (2001-2003) oraz kierownik Katedry Projektowania Architektonicznego w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach (2004-2015). Autor licznych publikacji w czasopismach naukowych oraz monografii. W 1987 roku otrzymał stopień naukowy doktora nauk technicznych, a w 1993 - habilitację w dyscyplinie architektura i urbanistyka. Od 2001 roku profesor nauk technicznych.

Laureat licznych nagród i wyróżnień, między innymi:

- 13 wyróżnień honorowych SARP za twórczość architektoniczną (1972-1993);
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (1974, 1999);
- Srebrny Krzyż Zasługi (1978);
- Złoty Krzyż Zasługi (1985);
- Medal SARP (1980);
- Medal Politechniki Krakowskiej (2002).

Bożena Włodarczyk (1935-) urodziła się w Pabianicach. Po obronie dyplomu na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej rozpoczęła pracę tyskim Miastoprojekcie "Nowe Tychy", gdzie pracowała aż do przejścia na emeryturę. Współautorka licznych obiektów mieszkaniowych, usługowych, sakralnych i oświaty m.in. w Tychach i Bielsku-Białej.

Wybrane obiekty zaprojektowane wspólnie:

Obiekty oświaty:

- Szkoły na osiedlach D-3, F-2, F-4, G, H, K, M, R, T w Tychach (1969-1988);
- Szkoła podstawowa na osiedlu Złote Łany w Bielsku-Białej (1970);
- Szkoła muzyczna I-go stopnia w Oświęcimiu (1973) i szkoła muzyczna I-go stopnia w Raciborzu (1976);

Obiekty sakralne:

- Kościół p.w. św. Maksymiliana Kolbe w Tychach (1984-1996);
- Kościół ewangelicko-augsburski ap. Piotra i Pawła w Tychach (1987-1996).

Bibliografia (wybór)

1. Adamczewska-Wejchert A., Wejchert K. Jak powstawało miasto - monografia planowania, Pergamon s.c., Tychy, 1995.
2. Lipok-Bierwiazzonek M., Tychy oczywiste i nieoczywiste. Książące ślady, dotknięcie sacrum i nowe miasto, Muzeum Miejskie w Tychach, Tychy, 2015.
3. Oczko P. (red.), Tychy - dziedzictwo nowego miasta. Architektura i urbanistyka lat 1955-1989, Muzeum Miejskie w Tychach, Tychy, 2017.
4. Oczko P. (red.), Tychy - Sacrum w mieście socjalistycznym, Muzeum Miejskie w Tychach, Tychy, 2019.
5. Szafer T. P., Nowa architektura polska. Diariusz lat 1971-1975, Wydawnictwo Arkady, Warszawa, 1979.
6. Szafer T. P., Nowa architektura polska. Diariusz lat 1976-1980, Wydawnictwo Arkady, Warszawa, 1981.
7. Szczepański M., Tychy 1939-1993. Monografia miasta, Zarząd oraz Rada Gminy Tychy, Tychy, 1996.
8. Włodarczyk J., Architektura Szkoły, Wydawnictwo Arkady, Warszawa, 1992.
9. Włodarczyk J., Pokochać Tychy? Czyli Miasto od nowa, Wyższa Szkoła Techniczna w Katowicach, Katowice, 2012.
10. Włodarczyk J., Obecność Architektury, Wyższa Szkoła Techniczna w Katowicach, Katowice, 2013.

Opracowanie: mgr. inż. arch. Jakub Bródka